

การจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนรู้การสอนโดยอิงบริบทจริงเพื่อสร้างเสริมเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนร้อยแก้วกับการแต่งคำประพันธ์ไทยและความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย

LEARNING MANAGEMENT OF ART OF WRITING AND COMPOSING POETRY
COURSE BY USING CONTEXTUAL TEACHING AND LEARNING FOR
ENHANCING POSITIVE ATTITUDES TOWARDS THAI PROSE AND POETRY
WRITING AND THE READINESS TO BE THAI LANGUAGE ARTS TEACHERS

ชวิน พงษ์ผจญ
Chawin Pongpajon

อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
Full-time Lecturer at Division of Teaching Thai Language,
Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chulalongkorn University
E-mail: Chawin.p@chula.ac.th

Received:	March 11, 2019
Revised:	May 2, 2019
Accepted:	July 4, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนรู้การสอนโดยอิงบริบทจริงที่มีต่อเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของนิสิต และ 2) ผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ ตามแนวคิดการเรียนรู้การสอนโดยอิงบริบทจริงที่มีต่อความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิต กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ ภาควิชาการศึกษาด้าน ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามก่อนเรียนและหลังเรียน แบบวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย แบบวัดความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ที่ออกแบบตามแนวคิดการเรียนรู้การสอนโดยอิงบริบทจริง จำนวน 16 แผน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติบรรยาย การทดสอบค่า ทีแบบไม่อิสระ และการทดสอบวิลคอกซัน ขณะที่วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์แก่นเรื่อง

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า 1) นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนรู้การสอนโดยอิงบริบทจริงมีเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นผลจากการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม การเรียนรู้อย่างมีความสุข การเรียนรู้อย่างมีความหมาย และการเรียนรู้จากต้นแบบและ

ปฏิบัติจริง และ 2) นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งด้านหลักสูตร ด้านวิธีวิทยาการสอน ด้านการประเมินผล และด้านบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นว่าแนวคิดนี้สามารถส่งเสริมเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนและการแต่งคำประพันธ์ไทยได้ ตลอดจนสามารถพัฒนานิสิตให้มีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยที่มีความสามารถในการเขียนและการจัดการเรียนรู้การเขียนได้อีกด้วย

คำสำคัญ

การเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริง การเขียนและแต่งคำประพันธ์ไทย ความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย

ABSTRACT

This research aimed to study 1) the effect of learning management of Art of Writing and Composing Poetry course by using contextual teaching and learning on Thai prose and poetry writing attitudes of Thai language arts pre-service teachers, and 2) the effect of learning management of Art of Writing and Composing Poetry course by using contextual teaching and learning on the readiness to be Thai language arts teachers of Thai language arts pre-service teachers. The target group of this research was seven Thai language arts pre-service teachers enrolling in Art of Writing and Composing Poetry course, first semester, academic year 2018. The data were collected by using pre-test and post-test, attitude test towards Thai prose and poetry writing, readiness scale on being Thai language arts teachers and interview guide questions. The 16 lesson plans were used for the experiment. The researcher used descriptive statistics, t-test dependence and Wilcoxon signed-ranks test for analysing quantitative data, while used thematic analysis for analysing qualitative data.

The first finding was that: 1) Thai language arts pre-service teachers' attitudes towards Thai prose and poetry writing after learning was significantly higher than before learning at the .05 level. This is because of four key reasons- appropriate learning management; happiness in learning; meaningful learning; and studying from role models and practice. 2) The second finding was that Thai language arts pre-service teachers' readiness to be Thai language arts teachers was significantly higher than before learning at the .05 level. The readiness was categorised into four dimensions: curriculum; pedagogy; assessment and teacher's related responsibilities. It can be seen that using contextual teaching and learning is effective for developing students' positive attitudes towards Thai prose and poetry writing as well as the readiness to be Thai language arts teachers.

Keywords

Contextual teaching and learning, Thai prose and poetry writing, the readiness to be Thai language arts teachers

ความสำคัญของปัญหา

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน ทั้งการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาข้อมูลความรู้ และการสร้างสรรค์งานเขียนต่าง ๆ เพื่อความจรรโลงใจ เพราะเหตุนี้การเขียนจึงบรรจุอยู่ในหลักสูตรการศึกษาไทยในทุกระดับชั้นมาทุกยุคทุกสมัย ตั้งแต่หลักสูตรพุทธศักราช 2503 ทั้ง 4 ประโยค (Ministry of Education, 1960a; 1960b; 1960c; 1960d) จนถึงหลักสูตรปัจจุบัน คือ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่กำหนดให้การเขียนเป็นสาระหนึ่งของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกำหนดตัวชี้วัดเกี่ยวกับการแต่งบทร้อยกรองอันประกอบด้วยบทร้อยกรองชนิดต่าง ๆ ไว้ในสาระหลักการใช้ภาษาไทยด้วย (Ministry of Education, 2009)

เมื่อพิจารณาหลักสูตรข้างต้น พบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนนั้นสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การเขียนเชิงกิจธุระ การเขียนเชิงวิชาการ และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากประสบการณ์ของผู้วิจัยพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแต่งคำประพันธ์ตรงกับที่ Phienchop (1996) กล่าวว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะต้องอาศัยความรู้และความสามารถมากกว่าปกติ คือ จะต้องมีความรู้ดี มีคลังคำศัพท์ที่เพียงพอ และมีทักษะการเรียบเรียงถ้อยคำให้สื่อสารได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมาย คนส่วนใหญ่จึงประสบปัญหาในการเขียน โดยเฉพาะการแต่งคำประพันธ์ที่ถูกมองว่าเป็นเรื่องยากและไม่น่าสนใจ จนขาดแรงจูงใจในการเรียน (Phienchop & Indrambarya, 1993)

จากปัญหาข้างต้น ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา มีงานวิจัยหลายชิ้นที่ศึกษาสภาพปัญหาเดียวกันนี้ พร้อมทั้งนำเสนอแนวทางการแก้ไข ตัวอย่างเช่นงานวิจัยของ Waijanya (2007) Poolperm (2009) Nigrotha (2010) Wongsuban (2010) Maneechot (2014) Yonglan (2014)

แม้งานวิจัยดังกล่าวจะนำเสนอผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนและด้านเจตคติของผู้เรียนที่สูงขึ้น แต่โดยทั่วไปแล้วก็ยังพบปัญหาดังกล่าวอย่างต่อเนื่องตามสถานศึกษาต่าง ๆ ข้อสังเกตจากประสบการณ์ของผู้วิจัย คือ งานวิจัยด้านการแก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์มักเกิดจากผู้วิจัยที่สนใจและมีความสามารถพิเศษทางด้านนี้ ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้และการวิจัย แต่สำหรับครูที่ไม่ได้สนใจหรือถนัดมากนัก ย่อมยากที่จะจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุก ทั้งนี้เพราะไม่ได้มีการนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ชัดเจน และปฏิบัติตามได้โดยง่าย จึงใช้วิธีการเดียวกับที่ตนเคยผ่านมาก่อน นั่นคือการนำเสนอฉันทลักษณ์หรือรูปแบบการเขียนต่าง ๆ การศึกษาตัวอย่างผลงานที่มีคุณภาพที่ดี และการเขียนงานที่ครูจะกำหนดหัวข้อให้ไปทำการบ้าน การจัดการเรียนรู้เช่นนี้ทำให้ผู้เรียนส่วนมากเขียนไม่ได้หรือทำได้ไม่ดี ขณะเดียวกันครูเองก็เห็นว่าเป็นเรื่องยากที่จะสอนให้ผู้เรียนทำได้เพราะตนเองก็ขาดทักษะด้านนี้จึงเลือกที่จะปล่อยผ่านโดยไม่สนใจที่จะหาวิธีสอนใหม่ (Kangpenkae, 1979; Pongpajon, 2017) กล่าวได้ว่าเจตคติและทักษะเกี่ยวกับการเขียนของครูนั้นมีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อเจตคติและทักษะเกี่ยวกับการเขียนของผู้เรียน

จากสภาพการณ์ข้างต้นประกอบกับประสบการณ์ของผู้วิจัยในการจัดการเรียนรู้รายวิชา ศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตครู ภาษาไทยส่วนใหญ่ไม่สนใจและขาดทักษะด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจาก ประสบการณ์เชิงลบของการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้ รายวิชาดังกล่าวอย่างมีความสุขและขาดความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยที่ดีด้านการเขียน ปัญหาที่ เกิดขึ้นจึงกลายเป็นวงจรที่ไม่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำ ประพันธ์ไทย ไม่เพียงแต่ปัญหาด้านผู้เรียนเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้วิจัย ในวิชาดังกล่าว พบว่ายังเน้นการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติโดยไม่ได้นิ่งถึงการเชื่อมโยง ความรู้สู่การเป็นครูภาษาไทยในสถานศึกษาอย่างชัดเจนและมากเท่าที่ควร ซึ่งจะต้องใช้ความรู้และ ทักษะอื่น ๆ ด้วย ทั้งการตัดสินใจเขียนและการเขียนงานในโอกาสต่าง ๆ ทำให้นิสิตขาดความพร้อม ที่จะไปเป็นครูภาษาไทยที่มีคุณภาพคือไม่สามารถปฏิบัติงานเหล่านี้ได้ดี ปัญหาสองประการนี้ทำให้ จำเป็นที่ต้องพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนานิสิตครูภาษาไทยให้มีเจตคติเชิงบวกต่อการ เขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย อีกทั้งสร้างความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยให้ สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรีสาขาศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ (หลักสูตร 5 ปี) ที่ระบุให้ “ฉันทลักษณ์” “ศิลปะและวัฒนธรรมการใช้ภาษา” “การเขียน เรียงความ” และ “การแต่งคำประพันธ์” เป็นส่วนหนึ่งในมาตรฐานด้านความรู้ (Ministry of Education, 2011)

สืบเนื่องจากปัญหาด้านเจตคติและความพร้อมในการเป็นครูของนิสิต ผู้วิจัยยังพบว่าปัญหา เหล่านี้เป็นประเด็นหนึ่งที่นักการศึกษาต่างกล่าวถึงอย่างแพร่หลายซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของ ปัญหาดังกล่าว งานวิจัยหลายชิ้นนำเสนอความสำคัญของเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนโดยแสดงให้เห็นว่า เจตคติเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเรียนด้านต่าง ๆ ทั้งการแก้ปัญหา การตั้งเป้าหมาย ความเชื่อมั่น แรงจูงใจ และผลสัมฤทธิ์ (Byers, Imms and Hartnell-Young, 2018; Hussein, 2017; Sen, 2013) เจตคติของครูยังส่งผลคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ซึ่งส่งผลไปยังเจตคติของผู้เรียนด้วย กล่าวคือ ถ้าครูมีเจตคติเชิงบวกต่อรายวิชาที่สอนก็จะมีแนวโน้มที่จะพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของตนอยู่เสมอ และสามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น (Valeriu, 2015)

ขณะเดียวกันงานวิจัยหลายชิ้นได้นำเสนอความสำคัญของความพร้อมของครูและการประเมิน และพัฒนาความพร้อมในด้านต่าง ๆ (Gabdulkhakov, 2016; Haigh, Ell and Mackisack, 2013; Haigh and Ell, 2014; Hung, 2016) อาจกล่าวได้ว่าความพร้อมในการเป็นครูเป็นประเด็นสำคัญที่ นักการศึกษาต่างตระหนักถึง โดยเฉพาะนักศึกษาในสถาบันผลิตครูที่ต้องออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เพื่อให้ได้รับประสบการณ์จริง อันเป็นหัวใจสำคัญที่ส่งผลต่อการเป็นครูในอนาคต (Hegender, 2010) ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญข้อหนึ่งคือมหาวิทยาลัยไม่ได้สร้างความพร้อมในการทำงานอย่างเต็มที่ต่อการฝึก ประสบการณ์และการประกอบวิชาชีพ (Baiseitova, Amageldinovna and Ahatayeva, 2015)

จากปัญหาข้างต้นและการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยพบว่า แนวคิดหนึ่งที่สามารถใช้พัฒนาการจัด การเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหา คือ การเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริง (Contextual teaching and learning) แนวคิดจัดการเรียนรู้นี้สนับสนุนให้ครูเชื่อมโยงเนื้อหาในรายวิชากับสถานการณ์จริงและส่งเสริมให้ผู้เรียน เชื่อมโยงความรู้กับการนำไปใช้ในบริบทต่าง ๆ ในชีวิตจริง ไม่ว่าจะเป็นในครอบครัว สังคม และที่ทำงาน

เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้ ตลอดจนสนใจและมุ่งมั่นที่จะประยุกต์ใช้ความรู้สู่การปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นหัวใจของการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ (Contextual Teaching and Learning, 2000) Hudson และ Whisler (2007) อธิบายว่า แนวคิดนี้มุ่งให้ผู้สอนใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่หลากหลายในการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่รู้เข้ากับสิ่งที่ผู้สอนคาดหวังให้รู้ รวมถึงสร้างความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และคิดสังเคราะห์จากการเชื่อมโยงความรู้ โดยเชื่อว่า ประสบการณ์จะช่วยให้ผู้เรียนสร้างการเชื่อมโยงในการเรียนรู้ทั้งกับบริบทภายในและบริบทภายนอกสถานศึกษา กล่าวได้ว่าผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้จากความรู้เดิม ประสบการณ์เดิม และบริบทในชั้นเรียน ก่อนที่จะเชื่อมโยงความรู้ไปสู่บริบทนอกชั้นเรียนผ่านการเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ (Berns and Erickson, 2001a) Berns and Erickson (2001b) ยังกล่าวอีกว่าการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและมีแนวโน้มที่จะมีความคงทนของความรู้และทักษะที่ยาวนานกว่าการเรียนรู้แบบปกติ ทั้งยังสามารถนำความรู้ไปใช้ในบริบทต่าง ๆ ในอนาคตอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ The University of Washington (2001) อธิบายว่าแนวคิดนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ การสอนโดยอิงบริบทจริง (Contextual teaching) ซึ่งผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ขยายและประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะที่เกิดขึ้นในและนอกชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในสังคม และการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริง (Contextual learning) ซึ่งผู้เรียนมุ่งเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ในชั้นเรียนผ่านการเชื่อมโยงบริบทในสังคม ซึ่งสัมพันธ์กับบทบาทและสถานะต่าง ๆ ของตน เช่น ลูกหลาน นักเรียน พลเมือง พนักงาน เป็นต้น

Hudson และ Whisler (2007) ระบุว่าแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงประกอบด้วย 3 ทฤษฎีเบื้องต้น คือ **ทฤษฎีการเชื่อมโยงความรู้ (Connection theory)** ที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพเมื่อได้เชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ ได้เรียนรู้และฝึกฝนความรู้ใหม่ รวมถึงได้นำความรู้ใหม่ไปใช้ในสถานการณ์จริง **ทฤษฎีการสร้างความรู้ (Constructivist theory)** ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เกิดจากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ การจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ และการเชื่อมโยงข้อมูลนั้น ๆ กับความรู้เดิม และ **ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning theory)** ที่เชื่อว่าวิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะสืบสวนสอบสวน (Inquiry skill) และมีทักษะการคิดขั้นสูง โดย Lankard (1995 cited in Hudson and Whisler, 2007) แบ่งการเรียนรู้เชิงรุกออกเป็น 3 ระดับ คือ การเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ผ่านสถานการณ์ต่าง ๆ และการเรียนรู้ผ่านความผิดพลาด

จากทฤษฎีข้างต้น จะเห็นได้ว่าแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงจะช่วยให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้เพื่อสร้างความรู้ใหม่ผ่านการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนที่จะต้องออกแบบให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติ การนำไปใช้ในบริบทจริง และความผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมทักษะสืบสวนสอบสวนและทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

Johnson (2002) อธิบายว่า แนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีลักษณะสำคัญ 8 ประการ พร้อมอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ตามแต่ละลักษณะ ดังนี้

1. **การสร้างการเชื่อมโยงที่มีความหมาย (Making meaningful connections)** ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยเชื่อมโยงความรู้ในห้องเรียนกับบริบทจริงในสังคม โดยใช้บริบทจริงที่เกิดขึ้นในสังคมมาเป็นสื่อการเรียนรู้ในชั้นเรียนหรือนำผู้เรียนออกไปเรียนรู้นอกชั้นเรียน

2. **การทำงานหรือภาระงานที่สำคัญ (Doing significant work)** ผู้สอนจะต้องมอบหมายงานที่มีความหมาย คือ มีความสำคัญจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ รวมถึงมีเป้าหมายของการทำงานที่ชัดเจนและ

จับต้องได้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถที่แท้จริง ตัวอย่างเช่นการนำบริบทหรือปัญหาในสังคมมาให้ผู้เรียนถกเถียงและหาวิธีแก้ปัญหาาร่วมกันโดยใช้ความรู้และทักษะที่ได้ศึกษามา

3. การเรียนรู้แบบกำกับและควบคุมตน (Self-regulated learning) ผู้สอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความสนใจและสามารถพัฒนาตนได้อย่างต่อเนื่องตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ตลอดจนสามารถทำงานคนเดียวหรือร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. การร่วมมือร่วมพลังทำงาน (Collaborating) ผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันและชี้ให้เห็นบทบาทและความสำคัญของการทำงานของทุกคนในกลุ่ม ตลอดจนเป็นแบบอย่างและเป็นสื่อกลางในการสื่อสารระหว่างกันอย่างมีประสิทธิภาพและประณีตประนอม

5. การคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณและคิดสร้างสรรค์ (Critical and creative thinking) ผู้สอนจะต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งครอบคลุมการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดแก้ปัญหา การคิดตัดสินใจ และการใช้หลักตรรกะและหลักฐานประกอบการคิด อีกทั้งยังต้องฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดสร้างสรรค์ด้วยการปลูกฝังคุณลักษณะสำคัญต่าง ๆ เช่น การตั้งคำถาม การกล้าเสี่ยง การคิดยืดหยุ่น และการเปิดใจรับความเห็นจากผู้อื่น

6. การส่งเสริมผู้เรียนรายบุคคล (Nurturing the Individual) ผู้สอนจะต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ตลอดจนส่งเสริมและจูงใจให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุเป้าหมายในการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ผู้สอนจึงมีฐานะเป็นที่ปรึกษาที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเข้าใจตนเอง

7. การบรรลุมาตรฐานระดับสูง (Reaching high standards) ผู้สอนจะต้องระบุมาตรฐานหรือเป้าหมายในการเรียนรู้และช่วยให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานหรือเป้าหมายนั้นผ่านการเรียนรู้ การลองผิดลองถูก การฝึกฝน และการเพียรพยายามจนประสบความสำเร็จ มาตรฐานหรือเป้าหมายในการเรียนรู้ที่สามารถนำมาจากหลักสูตรรายวิชา หลักสูตรชาติ หรือเกณฑ์การประเมินของหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำความรู้ความสามารถไปใช้จริง เพราะจะช่วยให้การเรียนรู้ที่มีความหมาย

8. การประเมินตามสภาพจริง (Using authentic assessment) ลักษณะสำคัญข้างต้นส่งผลให้ผู้สอนใช้การประเมินตามสภาพจริงที่มุ่งให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้ความสามารถไปใช้ในสถานการณ์จริงที่มีความหมาย โดยมุ่งประเมินผลผู้เรียนจากผลการปฏิบัติจริงมากกว่าการทดสอบความรู้ เช่น การทำแฟ้มสะสมผลงาน การจัดแสดง การทำโครงการ การเขียนสะท้อนคิด เป็นต้น

Berns & Erickson (2001a) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นลักษณะใดลักษณะหนึ่งข้างต้นสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ก็จริง แต่ไม่ใช่การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริง ดังนั้นผู้สอนที่สนใจใช้แนวคิดนี้จึงจำเป็นต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองกับลักษณะทั้งหมด อนึ่ง แม้แนวคิดนี้จะมีมานานแล้ว แต่ก็ยังมีลักษณะร่วมสมัยและได้รับคัดเลือกเป็นหนึ่งในนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ ประจำปี ค.ศ. 2015 (Sharples et al., 2015) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

จากความสำคัญของการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริง ทำให้นักการศึกษาหลายคนสนใจนำแนวคิดนี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้อย่างแพร่หลาย เช่น ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (Clarke & Roche, 2018; Selvaniresa & Prabawanto, 2017; Suryawati, Osman & Meerah; 2010) ด้านภาษา (Satriani, Emilia & Gunawan, 2012; Wijarwadi, 2008)

นอกจากการจัดการเรียนรู้ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว Berns & Erickson (2001a) ยังชี้ให้เห็นว่าแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงยังได้รับการนำไปใช้อย่างกว้างขวางในการพัฒนาครู

ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาสำหรับนักศึกษาคณะครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์ เช่น โครงการ Preservice Preparation ของมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอไฮโอ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย มหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย เป็นต้น ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพของครูประจำการ เช่น โครงการ Inservice Professional Development ของมหาวิทยาลัยเวอร์จิเนีย มหาวิทยาลัยแห่งรัฐโบว์ลิงกรีน มหาวิทยาลัยวิสคอนซิน ณ เมืองเมดิสัน เป็นต้น นอกจากนี้ Ke Lee & Xu (2016) ได้นำแนวคิดนี้ไปใช้ควบคู่กับเทคโนโลยีและพบว่าการใช้เทคโนโลยีในการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เสมือนจริงในการอบรมครูช่วยพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ได้

จากที่มาและความสำคัญของปัญหาประกอบกับรายละเอียดและความสำเร็จของแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงข้างต้น กล่าวได้ว่าปัญหาด้านเจตคติของผู้เรียนและความพร้อมในการเป็นครูของนิสิตนักศึกษาครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์เป็นประเด็นสำคัญประการหนึ่ง ที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อให้นิสิตนักศึกษาเหล่านี้สามารถเรียนรู้และเตรียมพร้อมสำหรับการเป็นฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูและการประกอบอาชีพครูในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงไปใช้น่าจะสามารถแก้ปัญหาดังกล่าวทั้งสองประการนี้ได้ เห็นได้จากตัวอย่างงานวิจัยและผลสำเร็จของการใช้แนวคิดนี้ไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งของครูและนักการศึกษาด้านครุศาสตร์-ศึกษาศาสตร์ เหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของนิสิต รวมถึงความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิตด้วย ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในรายวิชานี้ได้

จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติ : การประยุกต์ใช้แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริง

สำหรับการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ 1 นั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามลักษณะสำคัญ 8 ประการ ตามแนวคิดของ Johnson (2002) ดังนี้

1. การสร้างการเชื่อมโยงที่มีความหมาย ผู้วิจัยออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นิสิตเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียนกับบริบทจริงในโรงเรียนในฐานะครูภาษาไทยผ่านกิจกรรม ดังนี้

1.1 ในสัปดาห์แรก ผู้วิจัยและนิสิตจะร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้เพื่อศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยที่ครูภาษาไทยต้องรู้และควรรู้ แล้วนำผลการวิเคราะห์มาออกแบบการเรียนรู้ในรายวิชาร่วมกัน นิสิตจึงเห็นความสำคัญของการเรียนและความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาที่เรียนกับที่จะนำไปใช้ในอนาคตในฐานะครูภาษาไทย

1.2 ในแต่ละสัปดาห์ นิสิตจะเรียนรู้เนื้อหาเกี่ยวกับกลวิธีการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย พัฒนาทักษะการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยในหัวข้อหรือโอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูภาษาไทย รวมถึงฝึกฝนทักษะการตรวจและตัดสินงานเขียนแต่ละประเภทซึ่งเป็นหน้าที่หนึ่งของครูภาษาไทย

1.3 ท้ายคาบของทุกสัปดาห์ นิสิตต้องร่วมกันสรุปประเด็นที่ได้ศึกษาและอภิปรายการนำความรู้ที่ศึกษาไปใช้จัดการเรียนรู้ในฐานะครูภาษาไทย โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เชิงรุกที่หลากหลาย เช่น การคิดเดี่ยว-คิดคู่-คิดกลุ่ม (Think-Pair-Share) การระดมสมองแบบกราฟิติ (Graffiti brainstorming)

1.4 นอกจากการเรียนรู้ในชั้นเรียน นิสิตยังได้ร่วมสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องความและคำประพันธ์ในการแข่งขันระดับชาติ โดยนิสิตจะได้ฝึกตรวจและตัดสินผลงานของผู้เข้าแข่งขัน และเรียนรู้ขั้นตอนการเหล่านี้นี้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ก่อนที่จะสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิตามประเด็นที่ตนสงสัย

1.5 ชิ้นงานสำคัญของรายวิชาส่งเสริมให้นิสิตได้นำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในบริบทจริงทำให้นิสิตเห็นว่าการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยสามารถนำไปใช้นอกจากการจัดการเรียนรู้หรือกิจกรรมในชั้นเรียนเพียงอย่างเดียว โดยรายละเอียดของชิ้นงานสำคัญจะนำเสนอในประเด็นถัดไป

2. การทำชิ้นงานหรือภาระงานที่สำคัญ ชิ้นงานสำคัญของรายวิชา คือ การจัดทำหนังสือนิทานร้อยกรองสร้างสรรค์ โดยนิสิตแต่ละกลุ่มต้องลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากครูและนักเรียนของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม เพื่อนำมาวิเคราะห์สภาพปัญหาพร้อมหาแนวทางการแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและงานวิจัย ก่อนที่จะนำข้อมูลไปออกแบบและสร้างสรรค์นิทานของแต่ละกลุ่มและจัดทำรูปเล่มตามความเหมาะสม ชิ้นงานสำคัญนี้ส่งเสริมให้นิสิตใช้ความรู้ในรายวิชาทั้งการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย การตรวจงานเขียนตามมาตรฐานระดับชาติ และการใช้การเขียนพัฒนาผู้เรียน

3. การเรียนรู้แบบกำกับและควบคุมตน ในแต่ละสัปดาห์ ผู้วิจัยจะเปิดโอกาสให้นิสิตได้นำเสนอแผนการดำเนินงาน รายงานความคืบหน้า และอธิบายวิธีแก้ปัญหาที่พบระหว่างการทำงานก่อนจะให้ข้อเสนอแนะที่สนับสนุนให้นิสิตสามารถทำงานได้อย่างราบรื่น

4. การร่วมมือร่วมพลังทำงาน นอกจากชิ้นงานสำคัญที่เป็นงานกลุ่มแล้ว ผู้วิจัยยังมอบหมายให้นิสิตจับกลุ่มฝึกทักษะเขียนร้อยแก้วและแต่งคำประพันธ์ไทยต่าง ๆ ร่วมกันทุกสัปดาห์ ทั้งอภิปรายความรู้และแนวทางการนำความรู้ไปใช้ร่วมกันเพื่อฝึกทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

5. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและคิดสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้ในรายวิชามุ่งพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงของนิสิตผ่านกิจกรรม การอภิปราย และการทำชิ้นงานต่าง ๆ ซึ่งนิสิตจะต้องคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา และคิดลักษณะอื่น ๆ เพื่อทำงานหรือภาระงานให้สมบูรณ์

6. การส่งเสริมผู้เรียนรายบุคคล ในแต่ละสัปดาห์ นิสิตทุกคนสามารถศึกษาเนื้อหาล่วงหน้าบนระบบการจัดการเรียนรู้ (Learning management system) และตั้งคำถามหรือร่วมอภิปรายในประเด็นที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เพื่อที่ผู้วิจัยจะได้นำคำถามและประเด็นจากการอภิปรายมาจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนต่อไป เนื่องจากนิสิตแต่ละคนมีพื้นฐานความรู้ที่ต่างกัน การจัดการเรียนรู้เช่นนี้ช่วยให้นิสิตแต่ละคนเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างเหมาะสมตามระดับความสามารถของตน เพราะไม่จำกัดเวลาสำหรับทำความเข้าใจและสามารถถามคำถามโดยไม่ต้องระบุด่วน นิสิตยังได้รับมอบหมายงานเดี่ยวเพื่อฝึกทักษะการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยโดยให้ใช้นามปากกาแทนชื่อจริงเพื่อไม่ให้รู้สึกกังวลหรืออายระหว่างวิจารณ์ผลงานกัน

7. การบรรลุมาตรฐานระดับสูง ทุกสัปดาห์ นิสิตจะได้รับผลการประเมินงานพร้อมคำวิจารณ์สำหรับเกณฑ์การประเมินผลงานแต่ละชิ้น ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เดียวกับการแข่งขันทักษะการเขียนและการประพันธ์ระดับชาติ เช่น เกณฑ์ในการตัดสิน “เรียงถ้อยร้อยความ” และ “กวีเยาวชนคนรุ่นใหม่” งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ (Office of the Basic Education Commission, 2018) เกณฑ์การประชันกลอนสดของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตยซึ่งถ้วยพระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่จัดมาต่อเนื่องกว่า 27 ปีและได้รับพิจารณาจากกระทรวงศึกษาธิการให้เป็นรางวัลที่มีคุณภาพเทียบรางวัลสูงสุดระดับชาติ (Dhurakij Pundit University, 2017) นอกจากนี้ นิสิตยังได้อภิปรายและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเกณฑ์การตัดสินเหล่านี้

โดยพิจารณาความเหมือนและต่างของเกณฑ์ของหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อที่จะเข้าใจเหตุผลและลักษณะเฉพาะของการประกวดแต่ละรายการ

นอกจากนี้ แบบสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมถึงชิ้นงานสำคัญของนิสิตยังได้รับการตรวจประเมินคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิสถาบันสุนทรภู่จำนวน 3 คน เพื่อให้นิสิตทราบถึงระดับความสามารถระดับคุณภาพ และนำข้อเสนอแนะที่ได้ไปพัฒนาผลงานให้สมบูรณ์

8. การประเมินตามสภาพจริง รายวิชานี้เน้นการประเมินผลจากการปฏิบัติจริงผ่านชิ้นงานและกิจกรรมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการตรวจงานเขียนเดี่ยวและกลุ่มในแต่ละสัปดาห์ การประเมินการอภิปรายประเด็นต่าง ๆ หรือการประเมินการตรวจ วิจารณ์ และตัดสินงานเขียนต่าง ๆ ในการสอบปลายภาคนิสิตจะต้องให้แต่งคำประพันธ์ตามหัวข้อที่กำหนด ตรวจและแก้ไขงานประพันธ์แต่ละชนิดที่ปรากฏในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตัดสินการประกวดคำประพันธ์พร้อมอธิบายเกณฑ์การตัดสินที่ใช้ตลอดจนเขียนความเรียงสะท้อนคิดต่อการเรียนรู้ในรายวิชา สิ่งเหล่านี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้และความสามารถที่แท้จริงของนิสิตซึ่งวัดหรือประเมินได้ยากจากการทำแบบสอบที่เน้นความจำเป็นหลัก

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีผลต่อเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ อย่างไร

2. การจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีผลต่อความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงที่มีต่อเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของนิสิต
2. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงที่มีต่อความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิต

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริง หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนเชื่อมโยงเนื้อหาเข้ากับสถานการณ์หรือบริบทจริง และส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง มีลักษณะ 8 ประการตามแนวคิดของ Johnson (2002)

เจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย หมายถึง แนวคิด ความคิดเห็น ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่นิสิตมีต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย

ความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย หมายถึง ความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้ทางการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งด้านหลักสูตรวิธีวิทยาการสอน และการประเมินผล และบทบาทหน้าที่ครูภาษาไทยเกี่ยวกับการเขียนร้อยแก้วและการแต่ง

คำประพันธ์ไทย คือ การเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยตามโอกาสสำคัญ การตรวจงานเขียน และการตัดสินงานเขียนในการประกวดแข่งขัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนเพราะมุ่งแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาปรับปรุงการเรียนการสอนหรือส่งเสริมพัฒนาการเรียนรู้อย่างผู้เรียน (Wongwanich, 2016) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) ที่มีลักษณะแบบคู่ขนาน (Convergent parallel) การวิจัยยังเป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental research) แบบการศึกษากลุ่มเดียวที่ออกแบบให้วัดก่อนและหลังการทดลอง (One-group pretest-posttest) รายละเอียดดังนี้

1. **กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย** คือ นิสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา 2719342 ศิลปะการเขียน และแต่งคำประพันธ์ ภาคการศึกษาต้น ปีการศึกษา 2561 จำนวน 7 คน

2. **เครื่องมือในการวิจัย** ในการวิจัยมีทั้งหมด 2 ประเภท ดังนี้

2.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล** ทั้งหมดได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 คน จากผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่ามีค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.67 - 1.0 แปลว่าสามารถนำไปใช้ได้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับภาษาและข้อความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว สำหรับรายละเอียดเกี่ยวกับเครื่องมือต่าง ๆ มีดังนี้

2.2.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ** มี 3 ชิ้น

2.2.1.1 **แบบสอบก่อนเรียนและหลังเรียน** เป็นแบบสอบอัตนัยจำนวน 4 ข้อ ที่มุ่งประเมินทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ การแต่งคำประพันธ์ การตรวจงานเขียน และการตัดสินงานเขียนประเภทต่าง ๆ ประเมินผลโดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเขียนจำนวน 3 คน โดยใช้เกณฑ์การตัดสินการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของการประกวดระดับชาติ และแนวคำตอบที่ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคนร่วมกันจัดทำขึ้น อนึ่ง แม้ว่าแบบสอบทั้ง 2 ชุดจะนำไปใช้ห่างกันถึง 14 สัปดาห์ แต่เพื่อป้องกันปัญหาการจำข้อสอบได้ของนิสิตซึ่งมีผลต่อคะแนนที่สูงขึ้นเนื่องจากมีจำนวนข้อสอบน้อย ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบเนื้อหา เช่น หัวข้อที่กำหนดให้เขียน ผลงานที่กำหนดให้วิจารณ์ ในแบบสอบดังกล่าวให้มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เป็นผู้ตรวจสอบและพบว่าข้อคำถาม หัวข้อ และผลงานที่กำหนดในแบบสอบสองชุดสอดคล้องกัน ทั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ความเป็นคู่ขนานของแบบสอบด้วยการทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon signed-ranks test) พบว่าข้อสอบทั้ง 4 ข้อของแบบสอบทั้ง 2 ชุดมีค่าเฉลี่ยของคะแนน (Wilcoxon=48, Sig.=0.860) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Wilcoxon=2, Sig.=0.655) ค่าอำนาจจำแนก (Wilcoxon=10, Sig.=0.068) ตลอดจนค่าความยาก (Wilcoxon=7, Sig.=0.465) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงถึงความเป็นคู่ขนานระหว่างข้อสอบและระหว่างแบบสอบ แบบสอบทั้ง 2 ชุดมีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย .43 และค่าความยากเฉลี่ย .41 โดยใช้เป็นส่วนหนึ่งสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย

2.2.1.2 **แบบวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย** จำนวน 20 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) ที่มีมาตรประมาณค่า 5 ระดับ โดยพัฒนาจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่นงานวิจัยของ Samrongthong (2011) และ Boonruang (2011)

2.2.1.3 แบบวัดความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย มุ่งวัดความพร้อมทางด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย มีจำนวน 25 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert) ที่มีมาตรประมาณค่า 5 ระดับ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ หลักสูตร วิธีวิทยาการสอน การประเมินผล และบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับครูภาษาไทย พัฒนาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างงานของ Mohamed Valcke & Wever (2017) และ Stanford Center for Assessment, Learning and Equity (2013) และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับครูผู้ฝึกซ้อมและพานักเรียนไปแข่งขันทักษะการเขียนต่าง ๆ

2.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้างคำถามหลักสัมพันธ์กับแบบวัดและแบบสอบในข้อ 2.2.1

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริง จำนวน 16 แผน โดยแบ่งให้การจัดการเรียนรู้การเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยมีจำนวนสัปดาห์เท่ากัน สำหรับเนื้อหาของการเขียนร้อยแก้วนั้นเน้นไปที่การเขียนเรียงความ การเขียนเรื่องสั้น ๆ จากประสบการณ์และจากจินตนาการ การเขียนสารคดี และการเขียนโฆษณา ขณะที่การแต่งคำประพันธ์นั้นเน้นคำประพันธ์ไทยทุกประเภทที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

3. การดำเนินการทดลอง มีขั้นตอนสำคัญต่าง ๆ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย กับความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิตก่อนการทดลอง โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2.1.2 และ 2.2.1.3

3.2 ผู้วิจัยวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การแต่งคำประพันธ์ การตรวจงานเขียน และการตัดสินงานเขียนประเภทต่าง ๆ ของนิสิตก่อนการทดลอง โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2.1.1

3.3 ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2 เป็นเวลา 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง

3.4 ผู้วิจัยวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย กับความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิตหลังการทดลอง โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2.1.2 และ 2.2.1.3

3.5 ผู้วิจัยวัดความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ การแต่งคำประพันธ์ การตรวจงานเขียน และการตัดสินงานเขียนประเภทต่าง ๆ ของนิสิตหลังการทดลอง โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2.1.1

3.6 ผู้วิจัยสัมภาษณ์นิสิตเป็นรายบุคคล โดยใช้เครื่องมือในข้อ 2.2.2

3.7 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยวิเคราะห์ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มเป้าหมายด้วยสถิติบรรยาย (Descriptive statistics) และวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งของเจตคติที่มีต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยกับของความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระ (t-test dependence) หรือการทดสอบวิลคอกชัน โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลว่ามีการแจกแจงแบบปกติหรือไม่ อนึ่งผู้วิจัยจะเสนอผลจากการทดสอบทั้ง 2 แบบเมื่อมีข้อมูลที่แจกแจงแบบปกติและไม่ปกติในชุดเดียวกัน

3.8 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์แก่นเรื่อง (Thematic analysis)

3.9 ผู้วิจัยสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

1. การศึกษาเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย

1.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยแสดงให้เห็นว่า นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับร้อยละ 73.28 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับร้อยละ 86.28 เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์ด้วยการทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระพบว่า นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวทางการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านที่วัด	คะแนน	Pre-test		S-W	Post-test		S-W	t
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.		
เจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย	100	73.28	5.79	0.982	86.28	4.83	0.902	-6.745*

* $p \leq .05$

1.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ อธิบายเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของนิสิตตามสาเหตุที่ช่วยสร้างเสริมเจตคติเชิงบวก ดังนี้

1.2.1 การจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างเจตคติเชิงบวกต่อการเรียน ทั้งการจัดเรียงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความหลากหลายของผู้เรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความเห็นและมีส่วนร่วมตัดสินใจต่าง ๆ ซึ่งต่างจากประสบการณ์เดิมที่นิสิตเคยสัมผัสมาในระดับมัธยมศึกษา ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ของนิสิตมีดังนี้

“...การที่เนื้อหาให้เรียงจากง่ายไปยากถือเป็นการปรับพื้นฐานและไม่ทำให้หนูรู้สึกที่ไม่ดีกับวิชา หรืออคติเพราะรู้สึกว่ายากก็ทำไม่ได้อยู่ดี” (นิสิต 01)¹

“...เคยเรียนในรูปแบบที่ครูเขียนฉันทลักษณ์บนกระดานแล้วให้การบ้านซึ่งไม่น่าสนใจเท่าไรนัก แต่การสอนกับการตรวจงานของอาจารย์ที่จะแนะนำว่าควรจะปรับแก้ยังไงทำให้หนูเข้าใจมากขึ้น ยิ่งการให้แนวคิดไปคิดเองว่าจะสร้างสรรค์ผลงานออกมายังไง ช่วยให้หนูได้ทำงานจากความสนใจจริง ๆ หนูประทับใจมาก” (นิสิต 03)

1.2.2 การเรียนรู้อย่างมีความสุข ช่วยให้นิสิตมีเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนเพราะช่วยลดความกังวลและความเครียดที่มีต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย เพราะช่วยเปลี่ยน

¹ รหัสแทนนิสิตที่ให้สัมภาษณ์และชุดข้อมูลที่ได้จากการถอดบทสัมภาษณ์

ความคิดที่ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องยากและไม่น่าสนใจ การจัดกิจกรรมที่สนุกสนานก็มีส่วนช่วยให้นิสิตมีเจตคติเชิงบวกและมีแรงจูงใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ของนิสิตมีดังนี้

“...จากตอนแรกที่กลัวการเขียนกลอนมาก พอเรียนไปกลับเครียดและกดดันน้อยลง เพราะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องท้าทายและสนุกมาก โดยเฉพาะเวลาทำกิจกรรมหรือเล่นเกมกลอนต่าง ๆ” (นิสิต 01)

1.2.3 การเรียนรู้ที่มีความหมาย ช่วยให้นิสิตเห็นความเชื่อมโยงระหว่างการนำความรู้จากในชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตจริงในฐานะครูภาษาไทย ส่งผลให้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของเนื้อหาและกิจกรรมที่ได้เรียนรู้แม้จะเป็นเรื่องยาก ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ของนิสิตมีดังนี้

“...ทุกสิ่งที่ได้เรียนเป็นความรู้ที่สำคัญทั้งสิ้น เพราะเป็นสิ่งที่หนูจะต้องใช้ในอนาคต” (นิสิต 04)

“...อาจารย์สอนให้หนูเข้าใจตัวชีวิตเกี่ยวกับการเขียนและเอาตัวชีวิตมาจัดลำดับเนื้อหาการเรียน หนูจึงรู้ว่าหนูต้องเรียนไปเพื่ออะไร และหนูจำเป็นต้องทำมันให้ได้ด้วย” (นิสิต 05)

1.2.4 การเรียนรู้จากต้นแบบและการปฏิบัติจริง มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาเจตคติเชิงบวก คือ นิสิตได้เรียนรู้เนื้อหาผ่านการจัดการเรียนรู้ที่ใช้เนื้อหานั้น ๆ (Pedagogy through pedagogy) จึงเห็นแนวทางการนำทฤษฎีหรือเนื้อหาไปใช้สถานการณ์จริง นอกจากนี้ การได้ลงมือปฏิบัติจริงยังช่วยให้นิสิตได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง อันเป็นการฝึกให้คุ้นเคยและไม่กลัวหรือกังวลที่จะนำความรู้และความสามารถดังกล่าวไปใช้ในอนาคต ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ของนิสิตมีดังนี้

“...การได้ลงมือตัดสินใจและกลอนกับผู้เชี่ยวชาญทำให้หนูมั่นใจว่าหนูสามารถจัดการแข่งขันแบบนี้และเป็นกรรมการได้” (นิสิต 02)

“...อาจารย์ใช้เทคโนโลยีมาใช้สอน และเวลาเรียนก็จะชวนให้พวกหนูคิดถึงสิ่งที่ต้องระวังหรือข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น ถ้าหนูนำสิ่งที่อาจารย์สอนไปใช้กับนักเรียน มันทำให้หนูเห็นและเข้าใจว่าจะต้องนำเนื้อหานี้ไปใช้ยังไง หรือว่านักเรียนจะรู้สึกประมาณไหน เพราะว่าหนูได้ผ่านมาแล้ว” (นิสิต 04)

2. การศึกษาความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทย

2.1 ผลการวิจัยเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยพบว่า นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 62.14 คะแนนและมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 86.28 คะแนน ทั้งนี้ เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการทางสถิติพบว่า นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากความพร้อมในการเป็นครูในภาพรวมที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาข้อมูลความพร้อมในแต่ละด้านยังพบว่าสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 แสดงให้เห็นว่านิสิตเชื่อมั่นว่ามีความพร้อมสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนทุกด้าน โดยเฉพาะด้านหลักสูตรและบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านที่วัด	คะแนน	Pre-test		S-W	Post-test		S-W	t	Wilcoxon
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
หลักสูตร	25	11.71	2.42	0.968	21.14	2.19	0.842	-9.95*	28.0*
การสอน	50	25.28	6.96	0.908	42.85	4.25	0.983	-6.64*	28.0*
การประเมินผล	25	13.14	3.07	0.918	21.42	2.63	0.957	-4.79*	27.0*
บทบาทหน้าที่	25	12.00	3.21	0.924	20.28	1.60	0.750*	-5.74*	28.0*
ภาพรวม	125	62.14	14.40	0.891	105.71	8.80	0.987	-7.68*	28.0*

* $p \leq .05$

2.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า นิสิตมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 15 คะแนนและมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.71 คะแนน เมื่อนำข้อมูลข้างต้นมาวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบด้วยวิธีการทางสถิติพบว่า นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาศิลปะการเขียนและแต่งคำประพันธ์ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีคะแนนสอบสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากคะแนนรวมหลังเรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนแล้ว เมื่อพิจารณาคะแนนแต่ละด้านยังพบว่าสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เช่นกัน แสดงให้เห็นว่านิสิตมีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยมากขึ้น โดยเฉพาะการตัดสินใจงานเขียนประเภทต่าง ๆ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ด้านที่วัด	คะแนน	Pre-test		S-W	Post-test		S-W	t	Wilcoxon
		$\bar{X}$	S.D.		$\bar{X}$	S.D.			
การเขียนร้อยแก้วฯ	10	4.85	0.69	0.840	7.57	1.39	0.800*	-6.45*	28.0*
การแต่งคำประพันธ์	10	3.85	2.41	0.733*	6.00	1.43	0.891	-2.68*	25.5*
การตรวจงานเขียน	10	2.85	0.69	0.840	6.57	0.97	0.937	-6.56*	27.0*
การตัดสินใจงานเขียน	10	3.28	1.11	0.922	6.85	0.69	0.840	-9.68*	28.0*
ภาพรวม	40	15.00	3.41	0.883	26.71	1.38	0.858	-11.52*	28.0*

* $p \leq .05$

2.2 ผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ สามารถอธิบายความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยได้ ดังนี้

2.2.1 ด้านหลักสูตร นิสิตเข้าใจตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวเพื่อจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม กล่าวคือ สามารถตั้งวัตถุประสงค์และจัดเนื้อหาได้อย่างถูกต้องตามจุดเน้นของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น ดังที่นิสิตได้อธิบายว่า

“...หนูสามารถสามารถอ่าน วิเคราะห์ และนำตัวชี้วัดไปตั้งวัตถุประสงค์และออกแบบการสอนที่สอดคล้องกันได้ ถ้าหนูสอนตามที่หลักสูตรแกนกลางกำหนดนักเรียนของหนูก็จะได้รับประโยชน์ไปด้วย” (นิสิต 07)

2.2.2 ด้านวิธีวิทยาการสอน นิสิตมีเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนร้อยแก้ว และการแต่งคำประพันธ์ไทย ตลอดจนรู้จักแหล่งเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้จัดการเรียนรู้ของตนเอง ในบทสัมภาษณ์มีดังนี้

“...หนูสามารถนำแหล่งเรียนรู้จากวิชานี้ไปใช้ออกแบบเนื้อหาหรือให้นักเรียนไปค้นต่อได้ เพราะอาจารย์มักจะแนะนำหนังสือที่มีเนื้อหาถูกต้องและเป็นตัวอย่างที่ดี” (นิสิต 01)

“...หนูได้ฝึกออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคและกลยุทธ์ที่เหมาะสม เช่น การใช้เกมกลอน และการยกตัวอย่างงานเขียนหรือกลอนในชีวิตประจำวันอย่างคำขวัญ สโลแกน หรือเพลง มาดึงดูดให้นักเรียนรู้สึกว่าการเขียนและศิลปะการเขียนนั้นไม่ใช่เรื่องไกลตัว” (นิสิต 02)

“...หนูเรียนรู้การสั่งงานที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการตั้งหัวข้อหรือวิจารณ์งาน ซึ่งทำให้ทุกคนอยากทำเพราะได้ทำตามที่สนใจ รวมถึงวิธีสอนต่าง ๆ” (นิสิต 06)

2.2.3 ด้านการประเมินผล นิสิตมีความสามารถในการตรวจงานเขียนประเภทต่าง ๆ ทั้งยังรู้จักใช้การประเมินระหว่างเรียนและการประเมินตามสภาพจริงเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจ และเจตคติเชิงบวก รวมถึงทราบแนวทางการให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างมีประสิทธิภาพ นิสิตคนหนึ่งกล่าวว่า

“...การประเมินงานแต่ละชิ้นนั้นเป็นสิ่งที่หนูจะนำไปใช้ ทั้งการที่อาจารย์ประเมินและให้ข้อเสนอแนะอย่างละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่ทำได้ดีอยู่แล้วและสิ่งที่ควรพัฒนาให้ดีขึ้น การให้เพื่อนช่วยประเมินผลงานกัน หรือการประเมินความรู้ชั้นทักษะผ่านกิจกรรมที่ไม่ใช่การทำข้อสอบกากบาท” (นิสิต 05)

2.2.4 ด้านบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง นิสิตทุกคนสามารถเขียนงานเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์และแต่งคำประพันธ์ไทยตามโอกาสต่าง ๆ ที่มักพบในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังสามารถตรวจ วิจารณ์ และตัดสินผลงานการเขียนแต่ละประเภทได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานระดับชาติ ส่วนหนึ่งจากบทสัมภาษณ์ของนิสิตมีดังนี้

“...หนูสามารถแต่งคำประพันธ์ที่ครูภาษาไทยมักถูกขอให้ทำ เช่น กลอนเทิดพระเกียรติ กลอนเกียติ และยังสามารถฝึกนักเรียนเพื่อส่งเข้าร่วมแข่งขันได้โดยใช้วิธีการฝึกเด็กที่อาจารย์ใช้สอน หรือถ้าหากจะให้ตัดสินกลอนก็ทำได้เพราะรู้จักเกณฑ์และแนวทางตัดสิน รวมถึงได้ลองฝึกตัดสินแล้วด้วย” (นิสิต 06)

อภิปรายผล

1. การศึกษาเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย การที่นิสิตมีเจตคติต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น อภิปรายได้ว่านิสิตได้เรียนรู้ผ่านการเชื่อมโยงความหมายระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ

ของแนวคิดที่ใช้ การทำเช่นนี้ช่วยให้นิสิตเห็นความสำคัญของเนื้อหาและตระหนักถึงประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในวิชาชีพ นอกจากนี้ การเชื่อมโยงให้นิสิตเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับสื่อร่วมสมัย เช่น เพลงไทยสากล การร้องแร็ป หรือถ้อยคำสำนวนที่อยู่ในกระแสนิยม ยังเป็นการปรับเจตคติเชิงลบที่นิสิตส่วนใหญ่มักมองว่าการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยเป็นเรื่องยาก ไม่น่าสนใจ และใกล้เคียงกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความหมายและงานวิจัยที่ระบุว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เดิมกับความรู้ใหม่และระหว่างความรู้ใหม่กับการนำไปใช้จริงช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนมีเจตคติเชิงบวกทั้งต่อวิชาและวิธีเรียนรู้ (Novak, 2011)

การวิจัยนี้ใช้การประเมินตามสภาพจริงซึ่งมีส่วนช่วยให้นิสิตมีเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยด้วย เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งประเมินนิสิตผ่านชิ้นงานหรือภาระงานมากกว่าการมุ่งประเมินความรู้จากแบบสอบ ประกอบกับการประเมินระหว่างเรียน (Formative assessment) นิสิตจึงได้เรียนรู้ตามศักยภาพของตนเองและพัฒนาความรู้และทักษะการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยอย่างค่อยเป็นค่อยไป การวิจารณ์งานโดยให้ข้อมูลป้อนกลับอย่างเหมาะสมโดยชี้ข้อบกพร่องและเสนอแนะวิธีปรับปรุงแก้ไขผลงานให้เห็นเป็นตัวอย่างยังทำให้นิสิตไม่กลัวความผิดพลาด และสามารถพัฒนางานอื่น ๆ ที่ได้ดียิ่งขึ้น กระบวนการประเมินเช่นนี้ทำให้นิสิตได้เห็นพัฒนาการของตนเองในแต่ละสัปดาห์และเห็นการทำงานที่ยากยิ่งขึ้นเป็นเรื่องท้าทายมากกว่าเป็นความกดดันหรือกังวล การประเมินตามสภาพจริงยังช่วยให้นิสิตเห็นความสำคัญของการนำเนื้อหาไปใช้ในชีวิตจริงผ่านการทำชิ้นงานต่าง ๆ ที่มีลักษณะสอดคล้องกับบริบทจริงในโรงเรียน การจัดการเรียนรู้ลักษณะนี้จึงช่วยส่งเสริมให้นิสิตมีเจตคติเชิงบวกต่อการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย ดังที่ Johnson (2002) และ Muller (2012) ได้อธิบายว่าการประเมินตามสภาพจริงมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ เพราะเปิดโอกาสให้แสดงความรู้ที่แท้จริงผ่านการปฏิบัติ การเชื่อมโยงการเรียนรู้เข้ากับประสบการณ์เดิม และการใช้ทักษะการคิดขั้นสูงในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวถึงผลของการประเมินตามสภาพจริงต่อเจตคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ (Kulprasit, 2016; Tibrani, Aloysius Siti, Zubaidah & Ghofur, 2017)

2. การศึกษาความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยของนิสิต การที่นิสิตที่มีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่า การที่ผู้วิจัยมอบหมายชิ้นงานที่ครอบคลุมบทบาทหน้าที่ของครูภาษาไทยในด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยตลอดทั้งรายวิชา ทำให้นิสิตได้ฝึกฝนทักษะเหล่านั้นจนคุ้นเคยกับบทบาทหน้าที่เหล่านั้นและไม่เห็นว่าเป็นเรื่องยากอีกต่อไป ทั้งนี้ ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เป็นการเขียนนิทานร้อยกรองสร้างสรรค์จนสามารถตีพิมพ์ออกมาเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนให้นิสิตเห็นศักยภาพของตนเองในด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย และรู้สึกว่าคุณมีความพร้อมพอที่จะนำความรู้และความสามารถนี้ไปใช้ในการเป็นครูในอนาคต ดังที่ Johnson (2002) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนได้ทำงานที่สัมพันธ์กับบริบทหรือสถานการณ์จริงในชีวิตจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ระดับความสามารถของตนเองเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถเหล่านั้นในชั้นเรียนให้เพียงพอและพร้อมต่อการนำไปใช้จริงในอนาคต

การบรรลุมาตรฐานระดับสูงยังส่งผลต่อความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทยของนิสิตด้วย เพราะการที่ผู้วิจัยประเมินงานเขียนต่าง ๆ โดยใช้เกณฑ์การตัดสินระดับชาติทำให้นิสิตเข้าใจเกณฑ์ อีกทั้งแนวทางการเขียนหรือแต่งคำประพันธ์เพื่อให้ผ่านมาตรฐานตามเกณฑ์นั้น ๆ ทั้งนี้ การให้ผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติเป็นผู้วิพากษ์และประเมินชิ้นงานสำคัญ

ของนิสิตช่วยให้เห็นสัทธิภาพความพร้อมของตน ซึ่งเมื่อนิสิตผ่านมาตรฐานดังกล่าวก็แสดงว่ามีความพร้อมในการเป็นครูภาษาไทยมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะทางด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย ดังที่ Johnson (2002) กล่าวว่า การตั้งมาตรฐานระดับสูงทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลองผิดลองถูก และมุ่งพัฒนาตนจนทำได้สำเร็จ เมื่อบรรลุมาตรฐานก็แปลว่าผู้เรียนมีความพร้อมพอจะนำไปใช้จริงแล้ว

นอกจากปัจจัยหลักที่ช่วยส่งเสริมให้ผลงานการวิจัยประสบความสำเร็จ ลักษณะสำคัญอื่น ๆ ของแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงก็มีส่วนสำคัญด้วย กล่าวคือ การที่นิสิตมีโอกาสสร้างสรรค์งานเดี่ยวตามความสนใจคู่กับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการทำงานกลุ่ม โดยสามารถวางแผน ติดตาม และดำเนินงานได้ตามความเหมาะสมของตนภายใต้คำแนะนำของผู้วิจัย ช่วยส่งเสริมทั้งเจตคติเชิงบวกและความพร้อมในการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริง สอดคล้องกับที่ Berns และ Erickson (2001a) กล่าวถึงความสำเร็จของการใช้แนวคิดนี้ว่า นักศึกษาครูและครูในโรงเรียนจัดการเรียนรู้ได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อนึ่ง การวิจัยนี้มีข้อจำกัด คือ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนที่มุ่งแก้ปัญหาในรายวิชาของผู้วิจัยเองจึงไม่มีกลุ่มควบคุม ผลการวิจัยจึงไม่เหมาะที่จะใช้อ้างอิงไปยังกลุ่มประชากรที่ใหญ่ขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำงานวิจัยนี้ไปทดลองอีกครั้งโดยกำหนดให้ผู้สอนเป็นครูภาษาไทยที่ไม่มีความสนใจพิเศษหรือมีความสามารถพิเศษทางด้านการเขียนร้อยแก้วและการแต่งคำประพันธ์ไทย เพื่อศึกษาว่าการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริงมีผลโดยตรงต่อตัวแปรตามในงานวิจัยนี้ เพราะประสิทธิภาพของแนวคิดเอง หรือจำเป็นต้องใช้คู่กับผู้สอนที่มีลักษณะเฉพาะ

2. ควรมีการทดลองเพื่อศึกษาความคงทนของตัวแปรตามในงานวิจัยนี้ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนการสอนโดยอิงบริบทจริง

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. **ระดับมัธยมศึกษา** สำหรับการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงไปใช้ในระดับมัธยมศึกษา ผู้สอนจำเป็นต้องออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับธรรมชาติของรายวิชาและข้อจำกัดด้านตัวชี้วัดและเวลา ทั้งนี้ อาจออกแบบบทเรียนในลักษณะหน่วยการเรียนรู้บูรณาการเพื่อที่จะบูรณาการตัวชี้วัดได้ครบถ้วนและมีเวลาพอสำหรับการจัดการเรียนรู้ให้ตอบสนองลักษณะสำคัญทั้ง 8 ประการของแนวคิด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเห็นกระบวนการนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในบริบทจริงได้อย่างชัดเจน

2. **ระดับอุดมศึกษา** สำหรับการนำแนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยอิงบริบทจริงไปใช้ในระดับอุดมศึกษานั้น ผู้สอนจำเป็นต้องวิเคราะห์สมรรถนะสำคัญของรายวิชาซึ่งควรเชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในอาชีพหรือวิชาชีพในอนาคตเพื่อที่จะออกแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดได้อย่างเหมาะสม สำหรับวิชาทางมนุษยศาสตร์หรือสังคมศาสตร์ที่ไม่มีวิชาชีพที่จะนำความรู้ไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงหรือสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อที่จะจัดการเรียนรู้โดยนำบริบทจริงมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กรุณาสับสนุนทุน Active Learning ประจำปีภาคต้นปีการศึกษา 2561 ในการทำวิจัยครั้งนี้

References

- Baiseitova, Z. B., Amageldinovna, N. B., & Ahatayeva, G. B. (2015). Diagnosis of Readiness of the future teachers to work with students of deviant behavior. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 190(2015), 180-185.
- Berns, R. G., & Erickson, P. M. (2001a). *Contextual teaching and learning: Preparing students for the new economy*. Retrieved from http://www.cord.org/uploadedfiles/NCCTE_Highlight05Context-TeachingLearning.pdf.
- Berns, R. G., & Erickson, P. M. (2001b). *An interactive web-based system for the professional development of teachers in contextual teaching and learning*. Retrieved from <http://bgsu.edu/ctl>.
- Boonruang, J. (2011). *Phon khōng kāsōn dōi chai rūpbæp kār rian kāsōn sip pā thī nēn krabūankār rianrū thāng phāsā thī mī tō phon samrit thāngkār rian lāe chētakhati tō kār rian phāsā Thai khōng nakrīan chan prathomsuksa pī thī sām* [Effects of employing CIPPA instructional model emphasizing language learning process on learning achievement and attitude towards Thai language learning of prathom suksa three students]. Master's thesis. Chulalongkorn University.
- Byers, T., Imms, W., & Hartnell-Young, E. (2018). Comparative analysis of the impact of traditional versus innovative learning. *Studies in Educational Evaluation*, 58(2018), 167-177.
- Clarke, D., & Roche, A. (2018). Using contextualized tasks to engage students in meaningful and worthwhile mathematics learning. *Journal of Mathematical Behavior*, 51(2018), 95-108.
- Contextual Teaching and Learning*. (2000). Retrieved from <http://www.contextual.org>
- Dhurakij Pundit University. (2017). *Rabiāpkār prachan klōnsot khrang thī yīsipchēt phra sathit nai chāi Thai thūa lā* [The orders of 27th impromptu poetry writing competition: The king in Thai people's hearts]. Retrieved from <http://www.dpu.ac.th/upload/news/files/รายละเอียด.pdf>.
- Gabdulkhakov, V. F. (2016). Teacher's readiness to work with children while playing. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 233(2016), 175-180.
- Haigh, M., Ell, F., & Mackisack, V. (2013). Judging teacher candidates' readiness to teach. *Teaching and Teacher Education*, 34(2013), 1-11.

- Haigh, M., & Ell, F. (2014). Consensus and dissensus in mentor teachers' judgments of readiness to teach. **Teaching and Teacher Education**, 40(2014), 10-21.
- Hegender, H. (2010). The assessment of teacher candidates' academic and professional knowledge in school-based teacher education. **Scandinavian Journal of Educational Research**, 54(2), 151-171.
- Hudson, C. C., & Whisler, V. R. (2007). Contextual teaching and learning for practitioners. **Systemics, Cybernetics and Informatics**, 6(4), 54-58.
- Hung, M. (2016). Teacher readiness for online learning: Scale development and teacher perceptions. **Computer and Education**, 94(2016), 120-133.
- Hussein, Z. (2017). Leading to intention: The role of attitude in relation to technology acceptance model in e-learning. **Procedia Computer Science**, 105(2017), 159-164.
- Johnson, E. B. (2002). **Contextual teaching and learning: What it is and why it's here to stay**. USA: Corwin Press.
- Johnson, D. W. (2002). **Meaningful assessment a manageable and cooperative process**. USA: Allyn and Bacon.
- Kangpenkae, N. (1979). Laksana k̄an kh̄ian phit kh̄ong nak̄rian chan prathomsuksā pī thī nung [The characteristics of spelling errors of grade 1 students]. **The Booleet of Elementary Education**, (December 2009), 17-23.
- Ke, F., Lee, S., & Xu, X. (2016). Teaching training in a mixed-reality integrated learning environment. **Computers in Human Behavior**, 62(2016), 212-220.
- Kulprasit, W. (2016). EFL students' attitudes toward authentic and formative assessment: The role of writing rubric. **International Journal of Languages, Literature and Linguistics**, 2(1), 32-37.
- Maneechot, T. (2014). K̄anpriāpthiāp khwāmsāmāt nai k̄an kh̄ian r̄iangkhwām l̄ae ch̄etakhati t̄o k̄an r̄ian phāsā Thai kh̄ong nak̄rian chan prathomsuksā pī thī h̄a thī r̄ian d̄oi chai b̄æp fuk thaksa prak̄op k̄ans̄on kap rūpb̄æp k̄ans̄on ph̄ænthī khwāmkh̄it [A comparison of the ability to write an essay and attitudes towards learning Thai Language of the prathomsuksa 5 students to learning by the teaching exercises and mind mapping model]. Master's thesis. Thepsatri Rajabhat University.
- Ministry of Education. (1960a). **Laksut prayok prathom suksa ton ton Phutthasakkarat songphanharosam** [Curriculum for lower primary level B.E. 2503]. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Ministry of Education. (1960b). **Laksut prayok prathom suksa ton plai Phutthasakkarat songphanharosam** [Curriculum for upper primary level B.E. 2503]. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.

- Ministry of Education. (1960c). *Laksūt prayōk matthayommasuksā tōn ton Phutthasakkarat sōngphanhārōjsām* (mō.sō. nung - sōng - sām) [Curriculum for lower secondary level B.E. 2503 (Grade 7 – 8 – 9)]. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Ministry of Education. (1960d). *Laksūt prayōk matthayommasuksā tōn plai Phutthasakkarat sōngphanhārōjsām* (mō.sō. si - ha - hok) [Curriculum for upper secondary level B.E. 2503 (Grade 10 – 11 – 12)]. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Ministry of Education. (2009). *Laksūt kæn klāng kānsuksā naphūn thān Phutthasakkarat sōngphanhārōjhasip‘et* [The basic education core curriculum B.E.2551]. Bangkok, Thailand: Agricultural Co-operative Federation of Thailand Ltd.
- Ministry of Education. (2011). *Prakāt krasuāng suksāthikan rūāng māttrathan khunnawuthi radap parinyā tri sākha kharusāt læ suksā sāt* (laksūt ha pi) [Notification of ministry of education-Qualification standards of bachelor of education (5-year program)]. Retrieved from http://www.camt.cmu.ac.th/th%20form/tqf/education5year_m1.pdf.
- Mohamed, Z., Valcke, M., & Wever, B. D. (2017). Are they ready to teach? Student teachers' readiness for the job with reference to teacher competence frameworks. *Journal of Education for Teaching*, 43(2), 151-170.
- Muller, J. (2012). *What is authentic assessment?*. Retrieved from <http://jfmuller.faculty.noctrl.edu/toolbox/whatisit.htm>.
- Nigrotha, A. (2010). *Kānphatthana botrian phān wep rūāng thaksa kān khian riāngkhwām doī chai wep bloḥ khōng nakrian chan matthayommasuksā pi thi sōng* [The development of web-based instruction on the topic of essay writing skill by using weblog of mathayom suksa 2 students]. Master's thesis. Silpakorn University.
- Novak, J. D. (2011). A theory of education: Meaningful learning underlies the constructive integration of thinking, feeling and acting leading to empowerment for commitment and responsibility. *Aprendizagem Significativa em Revista/Meaningful Learning Review*, 1(2), 1-14.
- Office of the Basic Education Commission. (2018). *Ken kān khāengkhan ngān sinlapahatthakam nakrian khang thi hoksippaet pikānsuksā sōngphanhārōjhoksip‘et klum sara kān rianrū phasā Thai* [The criteria for division of teaching Thai language in the 68th student arts and crafts competition, academic year 2561]. Retrieved from <https://www.sillapa.net/rule61/thai-68.pdf>.
- Phienchop, S. (1996). *Nangsū chut khwāmru phasā Thai sōn hai sanuk pensuk kap kān rian* [Book series on Thai language knowledge: Teaching for fun to create happiness in learning]. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.

- Phienchop, S., & Indrambarya, S. (1993). **Withī sōn phāsā Thai radap matthayommasuksā** [Teaching methodologies for secondary level]. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Poolperm, P. (2009). **Kānsuksā phonlaka raphat nāthaksa kān ‘ān sarup khwām sū kān khīan khamkhan duāi krabūankān chatkān rīanrū sī khan khōng nakrīan chan matthayommasuksā pī thī sōng** [A study of effect of reading skill development in concluding the main idea to writing motto by 4 steps of learning management process of mathayomsuksa 2 students]. Master's thesis. Khonkaen University.
- Pongpajon, C. (2017). **Kēm klōn : kitchakam kān rīanrū rōjkrōng thīmā kok wākhwām sanuk** [Poetic games: The learning activity for writing poetry]. **The Journal of Thai Studies**, 13(2), 15-50.
- Selvianiresa, D., & Prabawanto, S. (2017). Contextual teaching and learning approach of mathematics in primary schools. **Journal of Physics: Conference Series**, 895(2017), 1-7.
- Sen, H. (2013). The attitudes of university students towards learning. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, 83(2013), 947-953.
- Sharples, M., et al. (2015). **Innovating Pedagogy 2015: Open University Innovation Report 4**. Milton Keynes: The Open University.
- Stanford Center for Assessment, Learning and Equity. (2013). **2013 edTPA field fest: Summary report**. USA: SCALE.
- Samrongthong, P. (2011). **Kānsuksā phon samrit thāngkān rīan lāe chētakhati tō kān rīan phāsā Thai khōng nakrīan chan matthayommasuksā pī thī hā thī dai rap kānchatkān rīanrū dōi chai nangsu‘ilekthronik kap kānchatkān rīanrū tām khūmū khru** [A study of the achievement and attitude in Thai of mathayomsuksa v students through the electronic book and the teacher's manual]. Master's thesis. Srinakharinwirot University.
- Satriani, I., Emilia, E., & Gunawan, M. H. (2012). Contextual teaching and learning approach to teaching writing. **Indonesian Journal of Applied Linguistics**, 2(1), 10-22.
- Suryawati, E., Osman, K., & Meerah, T. S. M. (2010). The effectiveness of RANGKA contextual teaching and learning on students' problem solving skills and scientific attitude. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, 9(2010), 1717-1721.
- The University of Washington. (2001). **Defining contextual teaching and learning**. Retrieved from <http://depts.washington.edu/wctl/definingctl.htm>.

- Tibrani, M., Aloysius Siti, D. C., Zubaidah. S., & Ghofur, A. (2017). The influence of authentic assessment on students' attitude and psychomotor in biology course with the implementation of project-based learning. **The Journal of Social Sciences Research**, 3(10), 97-102.
- Valeriu, D. (2015). Factors generating of positive attitudes towards learning of the pupils. **Procedia-Social and Behavioral Sciences**, 180(2015), 554-558.
- Waijanya, S. (2007) **Tūa trūat thān chanthalak læ khunnaphāp khōng klōnsuphāp** [Thai poetry (Klon8) syntax and quality analyzer]. Master's thesis. King Mongkut's University of Technology North Bangkok.
- Wijarwadi, W. (2008). **The effectiveness of contextual teaching and learning in teaching speaking**. Undergraduate Program's Paper. Syarif HIDAYATULLAH State Islamic University.
- Wongsuban, N. (2010). **Kānpriāpthiāp phon samrit thāngkān rian rūang kān tāng roīkrōng praphet khlong si Suphāp khōng nakriān chan matthayommasuksa pī thī sōng dōi kānchatkān rianrū bāp fō MAT kap kānchatkān rianrū duai withi sōn bāp pakati** [A comparison of Mathayomsuksa two student learning achievement in Khlong Si-suphab poem by using 4 MAT learning cycle strategy and the conventional method]. Master's thesis. Silpakorn University.
- Wongwanich, S. (2016). **Kānwichai patibatkān nai chan rian** [Classroom action research]. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House.
- Yonglan, P. (2014). **Phon khōng kānchai bāp fuk thaksa kān khian klōnsuphāp nai wichā phasā Thai chan prathom - suksa pī thī hok rōngriān wat phothāram amphōē nā mōm chāngwat song khla** [The results of using skill practice on Klon-Supap writing in Thai subject, pratomsuksa 6, Watpotaram school, Namom district, Songkhla province]. Master's thesis. Hatyai University.